

Kaj Munks håndskrevne udkast til talen i Ollerup (KMF-nr. 22.07.06)
med afskrift heraf

Mine Tilhørere,
når jø i Dag har ladet mig kalde til Ollerup, er det ikke min
slenest at fortælle Dem, at slinden er blå, og Bønderne drøfter og
Tinglere søger. All det er jo sandt nok, og til andre Tider kunde
jø maake ogsaa nok have fortalt Dem det på sanden en Maade.
at De erode, at det var (skint De ikke det i Torsdag) dig
vord at høre det nok engang. Men det er saa mange til at
fortælle os det nu, og det er saa uforsigtigt at Emne at snakke
om, at jø knap siger, det er en Ollerupsk Sag. Vi, jø vil i
Dag tale om, hvad det betyder mig dybtst på Hjerte, og det er sagt
med det samme: Kirken og Danmark. Det er muligt, at det er dem
blandt mine Tilhørere, der vil blive overmødt med - muligvis vil
De alle blive det. Jø vil søe høre mig ved, at det er naturligt
for Dem end om jø har talt om Tro og Slægt og det er faldet i
Sind eller der har bygget Dem. Jø tror nemlig, at det er på Tide, at
vi bliver med her i Danmark. Det er Vredens Tid over Væden, og den
skæder ikke gennem for resten bide Land fortid. Som ikke lang. Jø
endnu nødtigere som Færdigheden er kommen til at bygge os end
ikke lang.

Om Bønderalden skal man høre stærk. Man kan brende jø altjens,
men det må man være klar over, naar man vil make Vælder.
Selv om begynder vi: hvem er Hjelpe? Det vil være i inden at
høre: Han er ~~en~~ Skovmand, en af de skovte, Skovmanden har selv
den er hans Gud hånd eller er han Sjævelens hånd? Vi ved, hvad Trokland
vil være. Vi ved, hvad England vil være. Hvad være vi selv?

Det er lang tid, at Danmark for Danmarks Velkommen vil faldt ved
fæstligt ved, om Trissens vil var skiltet for 9 April eller efter. Jø
det overmødt, at det indstige er, at efter den 9 April er man dansk, der for har
forog ~~indstige~~ for det velkomne har forog videre og alle hans Samings og alle
hans Væsen, nu pludselig begyndt at regne ham for en fremmand. Jø
maake have Lov at minde om, hvad det skete den Dags, da det kan se ud, som om
en del har glemt det. Trokland har uden var Opstandning tilkaldt os til i
Angrebs-Togt. Vi skete ^{for med Tilhørere} ~~den~~, skint det koster os noget af resten om
for mere Bønder med Nord. Vi skete den under, og Trokland skete den under. Derfor
hvil Trokland ind i resten om Natten, skod Folk til Kirkeblinge

Kaj Munks håndskrevne udkast til talen i Ollerup (KMF-nr. 22.07.06)
med afskrift heraf

Mine Tilhørere,

naar jeg i Dag har ladet mig kalde til Ollerup, er det ikke min hensigt at fortælle Dem, at Himlen er blaa, at Blomsterne dufter og Fuglene synger. Alt det er jo sandt nok, og til andre Tider kunde jeg maaske ogsaa nok have fortalt Dem det paa en saadan Maade at De syntes, at det var (skønt De vidste det i Forvejen) dog værd at høre det nok engang. Men der er saa mange til at fortælle os det nu, og det er saa ufarligt et Emne at snakke om, at jeg knap synes, det er en Olleruprejse værd. Nej, jeg vil i Dag tale om, hvad der ligger mig dybest paa Hjerte, og det er sagt med det samme: Kristus og Danmark. Det er muligt, at der er dem blandt mine Tilhørere, der vil blive overmaade vrede – muligvis vil De alle blive det. Jeg vil saa trøste mig med, at det er værdifuldere for Dem end om jeg havde talt om Fugle og Blomster og De var faldet i Søvn eller dog havde hygget Dem. Jeg tror nemlig, at det er paa Tide, at vi bliver vrede her i Danmark. Det er Vredens Tid over Verden, og den skulde ikke gerne gaa vort lille Land forbi. Som sidste Gang. Og endnu nødigere som Forholdene er kommen til at ligge nu end sidste Gang.

Om Brændenælden skal man tage rask. Man kan brænde sig alligevel, men det maa man være klar over, naar man vil rusk[e] Nælder. Altsaa begynder vi: hvem er Hitler? Dertil svarer vi uden at tøve: Han er [overstreget: en af] Stormand, en af de største, Historien har set. Men er han Guds Mand eller er han Djævelens Mand? Vi ved, hvad Tyskland vil svare. Vi ved, hvad England vil svare. Hvad svarer vi selv?

Jeg er bange for, at Svaret for Danmarks Vedkommende vil falde yderst forskelligt ud, om Spørgsmaalet var stillet før 9. april eller efter. Og det overraskende, [overstreget: er] det utrolige er, at efter den 9. april er mange Danske, der før har [overstreget: fnyst ad Hitler] paa det voldsomste har forsaget Hitler og alle hans Gerninger og alt hans Væsen, nu pludseligt begyndt at regne ham for en pæn Mand. Jeg maa maaske have Lov at minde om, hvad der skete den Dato, da det kan se ud, som om en Del har glemt det. Tyskland havde uden vor Opfordring tilbudt os [overstreget: ?] en Ikke-Angrebs-Pagt. Vi [overstreget: skrev den under] tog mod Tilbuddet, skønt det kostede os noget af vort Ansigt over for vore Brødre mod Nord. Vi skrev den under, og Tyskland skrev den under. Derefter brød Tyskland brølende ind i vort Land om Natten, skød Folk til Krøblinge

Kaj Munks håndskrevne udkast til talen i Ollerup (KMF-nr. 22.07.06)
med afskrift heraf

neden for de Vindues, dog hvilke ved gamle Konge og vor højt-
frygtbarmelige Kongerigens søer, overvældende er med Faldader og
Middelst og Lands og Vands, i Løfter og hængte ved Land til at pine
inden King med vor egen Skamme i Konge. Dermed de lod ved
marxistiske Statsminister sine Ting indbrakte Rygsmed og Fødselsbe-
for ved Skole, som Trakland nu pludselig med hver eller og andet indbragte
til at være. - det er nemlig, at dette ikke kunde siges - at det var et rigtigt
at pine sønderne Ting, men ikke at ombale dem. Vi have idelig, at man
nem omstille sig efter de nye Forhold. I bedre min Følelse sønderne, og
at is ^{ist mindst} på et Punkt er bestemt gammeldags og bestemt uomstillelig, og
det er i min Opfattelse af Sandheden - at naar Sandheden er usag og til,
og det er den, det er bestemt at bestridt det, den er til, den er undersøgt,
og naar den er til, som er Meningen med den, at den skal siges.

Vi hævder altså at kun ved Boudet var sin Øre, at pine Dord og ved et
Sønderst er Trakland kommen i Besiddelse af vor Land. Der kan være,
at Dogten drøjede sig om Angreb, althvis King, og Trakland har ikke
esteland es King. Almind, men fordelise der ikke King, som foretages
det Forbrudene. Også King eller Forbrudene - Trakland men ellers
bedste Valget.

Men hvordan ser man det Land ud, der ^{krigset} sønderne som Krigsloser den Forbrudene,
og sønderne sønderne at være, at i var sønderne, at i ingen bedre Skolten kunde
født es foretaget til, hvis der ikke sønderne Trakland, men er sønderne
Venti for os ellers at betænke.

Kaj Munks håndskrevne udkast til talen i Ollerup (KMF-nr. 22.07.06)
med afskrift heraf

neden for de Vinduer, bag hvilke vor gamle Konge og vor højt frugtsommelige Kronprinsesse sov, overvældede os med Soldater og Militær til Lands og Vands og i Luften og brugte vort Land til at føre videre Krig mod vor egen Stamme i Norge. Hvorefter de lod vor marxistiske Statsminister her paa Tinge udtrykke Sympati og Forstaaelse for vor Nabo, som Tyskland nu pludselig med Iver atter og atter udnævnes til at være. – Det er muligt, at dette ikke kunde siges – at det bare er rigtigt at gøre saadanne Ting, men ikke at omtale dem. Vi hører idelig, at nu maa man omstille sig efter de nye Forhold. Jeg beder mine Tilhørere undskylde, at jeg paa [tilføjet: i det mindste] eet Punkt er haabløst gammeldags og haabløst uomstillelig, og det er i min Opfattelse af Sandheden – at naar Sandheden nu engang er til, og det er den, det er haabløst at bestride det, den er til og den er uudryddelig, og naar den er til, saa er Meningen med den, at den skal siges.

Vi hævder altsaa at kun ved Brudd paa sin Ære, sit givne Ord [~~overstreget: og ved et Overfald~~] er Tyskland kommen i Besiddelse af vort Land. Der kan svares, at Pagten drejede sig om Angreb, altsaa Krig, og Tyskland har ikke erklæret os Krig. Nuvel, men foreligger der ikke Krig, saa foreligger der Forbrydelse. Æreløs Krig eller Forbrydelse – Tyskland maa selv træffe Valget.

Men hvordan saa nu det Land ud, der vaagnede som [tilføjet: forsinket] Aprilnar den Foraarsmorgen? jeg svarer uden at nøle, at vi var saadan, at vi ingen bedre Skæbne havde gjort os fortjent til, hvad der ikke retfærdiggør Tyskland, men er af stor Værdi for os selv at betænke.